

školy zejména v oblasti realizace dopravní výchovy (80,9 %), prevence rizikového chování žáků (80,5 %) a podpory kulturního povědomí a sportovních dovedností žáků (kolem 75 %).

ČŠI každoročně sleduje zapojení základních škol do mezinárodních projektů a programů, celkem 36,7 % ZŠ se do těchto projektů zapojilo, v této oblasti byl zaznamenán jednoznačně rostoucí trend. Nejčastějším typem mezinárodní spolupráce (více než 52,7 %) byla spolupráce s partnerskou školou v zahraničí. Významné bylo také zapojení do aktivit podporujících mobilitu učitelů a jejich vycestování na studijní stáže do zahraničí (52 %). Stejně jako u mobility učitelů byl v loňském školním roce zaznamenán také vysoký podíl žáků, kterým se v rámci realizace mezinárodních projektů podařilo vycestovat do zahraničí na výměnné pobyty (47,7 % škol). Školy vysoce hodnotí zejména přínos pro rozvoj jazykových, komunikačních a sociálních dovedností žáků.

2.1.6 Podmínky pro vzdělávání žáků se speciálními vzdělávacími potřebami, systém školního poradenství

ČŠI hodnotila v základních školách dostupnost specialistů (výchovný poradce, školní metodik prevence), ale především odborníků, kteří se spolupodíleli přímo na vzdělávání žáků se speciálními vzdělávacími potřebami (speciální pedagog, asistent pedagoga pro žáky se zdravotním postižením respektive se sociálním znevýhodněním). Součástí inspekčního zjišťování bylo i sledování vzájemné spolupráce těchto asistentů pedagoga s vyučujícím. Z inspektovaných základních škol mělo interního speciálního pedagoga 25,4 % škol, asistenta pedagoga pro žáky se zdravotním postižením 62,6 % škol a asistenta pedagoga pro žáky se sociálním znevýhodněním 8,6 %. Nejčastější a zároveň jako přínosná forma spolupráce mezi asistentem pedagoga a vyučujícím byla uváděna spolupráce v průběhu výuky (v 96,9 % škol), dále spolupráce při přípravě na výuku, domluva strategií a postupů (92 %) a konečně spolupráce při vyhodnocování výsledků vzdělávání (80,6 %).

Negativním zjištěním vzhledem k bezproblémové integraci zdravotně postižených žáků byla skutečnost, že v inspektovaných základních školách byl bezbariérový přístup pouze ve 24,5 % škol a orientační systém pro smyslově postižené byl zaznamenán u necelého 1 % ZŠ.

Kariérové poradenství zajišťované zpravidla výchovnými poradci zahrnovalo i žáky se speciálními vzdělávacími potřebami. Nejčastěji voleným způsobem poradenství byly pravidelné pohovory se žáky, které tvořily 81,1 % aktivit, následovaly různé formy spolupráce s úřady práce 79,9 % a exkurze do škol a podniků 73 %. Dalšími zmiňovanými způsoby byly vzájemné schůzky typu (žák – zákonný zástupce – výchovný poradce), účast na veletrzích vzdělávání, besedy se zaměstnavateli a jiné. Koordinaci přístupu ke vzdělávání žáků se SVP, s odlišným mateřským jazykem a nadaných a informování ostatních učitelů o jejich potřebách zajišťují výchovní poradci v 87,2 % navštívených škol. Částečně znepokojující je fakt, že z celkového počtu navštívených škol jich 11 % výchovného poradce nemá (jedná se především o neúplně základní školy). ČŠI svým šetřením současně zjistila, že školy uplatňují doporučení školských poradenských zařízení v 96 %.

2.2

Průběh základního vzdělávání

2.2.1 Zápis žáků do prvního ročníku základního vzdělávání

Nejčastější formou, kterou zápis probíhal, bylo plnění zadaných úkolů, hlavně aktivit zaměřených na zhodnocení získaných dovedností dětí v 93,5 % škol, pomocí řízeného rozhovoru v 74,1 % a hrou v 61,0 %. Čas průběhu a forma zápisu byly nejčastěji limitovány počtem zapisovaných dětí. Některé školy volily i metodu časového pořadníku, aby tím zabránily zbytečnému stresování dětí a jejich zákonných zástupců při čekání ve frontách. Školy